

Preek.C.26 H. Familie +Tereken

Onze wereld is ons dorp geworden. En in ons dorp is het nu de dag van de migranten en de vluchtelingen. In enkele seconden tijd is een nieuwsbericht de wereld rond. Zo zijn we alle dagen wat ramptoerist, al of niet met Thomas Cook.

Vroeger bezat een kleine minderheid van een dorp of een stad heel veel. Nu heeft 1% van de wereldbevolking meer dan de overige 99%. Via de media zien de armen van de wereld de grote rijkdom van enkelen.

Volksverhuizingen en op zoek gaan naar een beter leven zijn van alle tijden. Ook van de onze. Vele slachtoffers van oorlog en onderdrukking zijn naar hier gekomen of zijn onderweg.

En dan zijn er de vele economische migranten van over heel de wereld die de gefragmenteerde Derde Wereldoorlog en de honger en ellende trachten te ontvluchten op zoek naar een beter leven. En ik kan ze geen ongelijk geven.

Dit alles heeft gemaakt dat ons dorp of stad serieus veranderd is. De bevolking is gekleurder geworden. We zien ook mensen van veel andere godsdiensten en belijdenissen. We zien het ook aan de schoolbevolking. In Carolus waren er vorig jaar leerlingen van 75 nationaliteiten.

In het evangelie van vandaag is er sprake van een arme en een rijke. Ze leven kort bij mekaar. De rijke viert alle dagen feest en heeft niet de arme gezien aan zijn poort. Het verschil tussen die mensen is groot. De rijke feest elke dag. In die tijd aten de mensen met hun handen en om die schoon te maken gebruikten ze brood en dat gebruikt brood was voor de honden. De arme krijgt het niet. De honden zien wel de arme en likken zijn zweren.

De rijke heeft geen naam. De arme wel. Het is de enige persoon in de parabels van Jezus die een naam krijgt. Hij heet Lazarus. Dat betekent: God helpt of hulp van God.

Er komt wel een oplossing. De hongerige en met zweren overdekte Lazarus sterft. De weldoervoede, best geklede rijke, de mens die alleen zichzelf ziet, sterft ook en krijgt een eervolle begrafenis. Hij gaat naar de onderwereld. Lazarus wordt door engelen in de schoot van Abraham gedragen. Dat is de beste plaats, als een kind gekoesterd worden door de Vader van het geloof.

Nu ziet de rijke Lazarus maar het is te laat. Tijdens hun aardse leven was Lazarus vlakbij, aan de poort. Nu is er een afgrond tussen beiden. De rijke heeft zich niet gerealiseerd dat alles aan God toebehoort. De wereld en de schepping zijn van Hem. De rijke heeft niet gedeeld van wat eigenlijk van God is.

Nu zijn ogen open zijn denkt hij aan zijn 5 broers. Hij wil een mirakel. Hij vraagt om Lazarus naar hen te sturen. 5 is een symbolisch getal. Dat staat voor allen, iedereen. Maar het is te laat voor dit soort mirakel. Het echte mirakel is dat tijdens ons leven de ogen opengaan. Dat wij de Wet en de Profeten in praktijk brengen. Dat wij ons naaste maken van de armen en de mensen in nood. Het zijn mensen van ons vlees, onze broeders en zusters. Tijdens ons leven mag ons hart niet in de afgrond van de onverschilligheid vallen.

De migratie- en het vluchtelingenprobleem heeft vele oorzaken en oplossingen zijn niet gemakkelijk. We kunnen niet iedereen opvangen. We willen speciaal vandaag de mensen danken die zich inzetten voor migranten en vluchtelingen.

Wij mogen geen moedwillige blinde rijke zijn die Lazarus aan onze poort niet ziet. Het is een roeping voor elke christen om zich naaste te maken van Lazarus. Daarom wordt bij elke christelijke begrafenis het "ten Paradijze" gezongen en zo de wens uitgedrukt dat de overledene na deze definitieve migratie met Lazarus voor eeuwig gelukkig mag zijn. Iedereen mag daar thuiskomen.